

„ако да бы покорилъ Антиохъ всичкѣ вселеннаѣ и ако бы накаралъ всичкы-тѣ народы земны да ся отречѣтъ отъ закона си, то и тогава ни азъ, ни сынове-тѣ ми, ни роднины-тѣ ми, не ще да ся отречемъ отъ закона на наши-тѣ отцы и не ще ся поклонимъ на идолы-тѣ.“

Подиръ това, Маттаѳіа излѣзълъ на градскѣ-тѣ полянѣ и извыкнѣлъ съ голѣмъ гласъ: „който ревнуе за закона и иска да остане вѣренъ на завѣта, когото е направилъ Богъ съ наши-тѣ отцы, той да иде слѣдъ мене!“ Той и сынове-тѣ му оставили всичко-то си иманіе и отишли въ горы-тѣ. Мнозина благочестивы челоувѣцы, които останѣли вѣрны на закона Моисеовъ, послѣдовали по нихъ съ жены-тѣ си, съ дѣца-та и добытка си. Тѣ живѣяли въ пустынны-тѣ горы и хранили ся съ трѣвы и кореніе. Похрабры-тѣ отъ сынове-тѣ Израилевы, които были готовы да си пролежѣтъ кръвъ-тѣ за вѣржъ, събрали ся при Маттаѳіѣ; по той начинъ ся събрала войска, която могла да стои на срѣщѣ Антиоху.

Маттаѳіа былъ вече твърдѣ старъ и усѣщалъ, че ся приближава вече часа-тѣ на смърть-тѣ му. Той свикалъ при смъртныя си одѣръ сынове-тѣ си и казалъ имъ: „нынѣ владычествува беззаконіе; нынѣ е настанѣло время на бѣдствіе, разрушеніе и на найужасны гоненія. И така, дѣца мои, оплѣчете ся во имя-то Божіе за вѣржъ-тѣ си, за законы-тѣ на наши-тѣ отцы. Помянете дѣла-та на ваши-тѣ отцы, подражайте имъ — и ще наслѣдите славѣ-тѣ имъ. И Авраамъ е падаль въ искушеніе, но останѣлъ вѣренъ Богу, и вѣра-та му ся вмѣнила нему въ правдѣ. Іосифъ стоялъ твърдѣ во вѣржъ-тѣ си верѣдъ бѣдствія-та — и Господь го поставилъ пѣрвъ челоувѣкъ въ Египетъ. Іисусъ Навинъ исполнявалъ заповѣди-тѣ Божіи — и станѣлъ прѣдводитель на народа Израилскый. Халевъ свидѣлствовалъ за истинѣ-тѣ — и влѣзълъ въ Обѣтованнѣ-тѣ земѣ. Давидъ былъ кроткъ, милосердъ — и чрѣзъ това добылъ царскый прѣстолъ. Ілія, за ревность по Бога, е взетъ на небо-то. Ананія, Азарія и Мисаилъ прѣбывали вѣрны Богу,